

Krisstöd till medarbetare vid Akademiska sjukhuset

Bakgrund och syfte

Arbetsmiljöverkets föreskrifter om lokala handlingsplaner för krisstöd, AFS 1999:7, trädde i kraft den 1 juni 2000.

Enligt denna föreskrift ska det på varje arbetsställe finnas beredskap och rutiner för krisstöd. Detsamma uttalas tydligt av socialstyrelsen när det gäller Lex Mariaärenden.

Denna riktlinje vars syfte är att ligga till grund för de lokala handlingsprogram som varje verksamhet eller avdelning arbetar fram allt efter sina behov antogs av sjukhusledningen den 19 februari 2004.

Lokala planer

Om lokal plan behövs så ansvarar verksamhetschef för upprättande av sådan plan. Detta kan ske i samverkan med HR-partner.

Definition

En kris definieras enligt AFS § 3 "oftast som en händelse där ens tidigare erfarenheter och inlärd reaktionssätt inte är tillräckliga för att man skall förstå och psykiskt hantera den aktuella situationen."

Exempel på förhållanden som kan utlösa kris är

- arbetsolyckor
- våld eller hot om våld (se lokal plan för hot- och våldshändelse)
- arbetskamraters död eller svåra sjukdom
- olyckor och katastrofer på och utanför arbetsplatsen
- yrkesspecifika plötsliga och/eller extrema påfrestningar t.ex. svår negativ händelse som drabbat en patient
- andra förhållanden i arbetet som kan innebära stark psykisk påfrestning

Åtgärder på arbetsplatsen

Ansvar

Resurser för stöd och hjälp finns oftast hos de egna medarbetarna eller hos personer som redan är knutna till enheten. Närmaste chef ansvarar för gott omhändertagande vid krissituationer.

När närmaste chef inte tjänstgör, t.ex. nätter och helger, ansvarar de personer på enheten som arbetsmiljöuppgifterna fördelats till. Närmaste chef avgör om det finns behov av specialisthjälp utifrån, för hela arbetsgruppen eller för enskilda individer.

Närmaste chef ansvarar för att medarbetare har erforderlig utbildning och att enheten har väl fungerande rutiner för krisstöd.

Hjälpinsatserna ska utlösas utan diskussioner med den/de drabbade om huruvida det är nödvändigt eller ej. En person i kris kan inte ta ett sådant beslut!

I det akuta skedet – håll om, håll i, håll ut!

I det akuta skedet innebär psykiskt och socialt omhändertagande att skapa trygghet och ge omsorg.

Det är viktigt att ta hand om och stadga personer som hamnat i kris genom att vara närvarande, ge tröst, värme och vätska.

Lämna aldrig en person i kris ensam. Se till att någon finns hemma och tar emot innan den drabbade eventuellt får hjälp att åka hem.

Se även intranätet [Krisstöd](#)

När tryggheten är säkrad – avlastningssamtal

Som en del i krisbearbetningen ska de som drabbats få möjlighet att bearbeta det som hänt genom att dela upplevelsen med sina arbetskamrater.

Därför bör alla enheter ha väl kända rutiner för avlastningssamtal där berörda anställda samlas och ges tillfälle att gå igenom händelseförloppet och de reaktioner som händelsen har orsakat hos varje enskild gruppmedlem.

Avlastningssamtalen bör ske så snart som möjligt.

Information till alla medarbetare

Efter en allvarlig händelse bör närmaste chef samla alla berörda medarbetare till ett informationsmöte där man berättar om vad som hänt, vilka som skadats och hur de mår. Detta för att undvika spekulationer och ryktesspridning och för att ge arbetsgruppen möjlighet att tala om vad som hänt och dela sina tankar kring händelsen.

Uppföljning

Närmaste chef ser till att uppföljning av krisstödet sker en tid efter det inträffade.

Vid behov av ytterligare krisstöd och eventuell specialishjälp för enskilda personer eller delar av arbetsgruppen kontaktas

HR-partner, tfn 128 00
Företagshälsovården, tfn 018-67 76 00
Sjukhuskyrkan, tfn 018- 611 34 90